ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 3 Φεβρουαρίου 1920 ΣΥΜΕΩΝ τοῦ Θεοδ. Αν. ἁλ. ὑφ. 7 ἀ. 16 Δόσ. 6 ὑ. 06

ΛΕΠΤΑ 15 | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Δ'. Ἀριθ. 1016 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | *Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα* : Δεκφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος συμφώνως πρὸς τὰς ἐπισήμους δηλώσεις τοῦ "Αγγλου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐπλήρωθη τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος ἡ Διάσκεψις τῶν πρωθυπουργῶν ἐν Λονδίνῳ, καὶ ἐλπίζεται ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ ἔχῃ λυθῇ ὁ Γόρδιος οὗτος δεσμὸς περὶ τοῦ ὁποίου ἐπλάσθησαν τόσοι θρῦλοι καὶ τόσα ὄνειρα καὶ ἐκαλλιεργήθησαν τόσαι φιλοδοξίαι καὶ ὀλέθριες καὶ ἄλλοι συνεκρούσθησαν τόσα συμφέροντα καὶ ἐχαλκεύθησαν συκοφαντίαι καὶ ἔπαιξαν ρόλον ἀμέτρητοι ραδιουργίαι.

Εἴπομεν καὶ ἄλλοτε καὶ πρὸ τῶν τελευταίων Τουρκικῶν πραξικοπημάτων, ὅτι ἡ λύσις τοῦ Τουρκικοῦ παρ' ὅλας τὰς ἀντιρρήσεις δὲν δύναται παρὰ νὰ εἶνε εὐνοϊκὴ διὰ τὸν Ἑλληνισμόν, τὸ μὲν διότι ἀλλοία λύσις θὰ ἦτο ἀντικρυς ἀντίθετος πρὸς τὸ φιλελεύθερον πνεῦμα τὸ διέπον τὰς ἐν γένει συμμαχικὰς ἐνεργείας τὸ δὲ διότι θὰ ἐδημιουργεῖτο ἐκ νέου στάδιον πρὸς καλλιέργειαν ἐλέγχων φιλοδοξιῶν καὶ συμφερόντων πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἔθετεν ἐκ νέου ἐν κινδύνῳ τὴν εἰρήνην οὐ μόνον τῆς Ἀνατολῆς ἀλλ' ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης.

Καὶ μόνα τὰ δύο ταῦτα γεγονότα ἐὰν εἶχέ τις ὑπ' ὄψιν, θὰ ἀντέμενεν ἥσυχος τὴν ἐξέλιξιν, μὲ τὴν παποίθησιν ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦτο σύμφωνον πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Δικαίου καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ. Οἱ φαντασιοκόποι ἐν τούτοις καλοθελητάι, ἤθελησαν εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν νὰ χύσουν τὸ θηλητήριον τῆς συκοφαντίας καὶ τῶν εὐσεβῶν των πόθων διαδίδοντες ψευδολογίας δι' ὧν προσπάθουν νὰ πείσουν ὅτι ἡ βραδύτης περὶ τὴν λύσιν προοιωνίζετο (!) κακὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἀλλὰ καὶ τοὺς εὐσεβεῖς τούτους πόθους τῶν λειψάνων τοῦ φαύλου καθεστῶτος ἦλθε νὰ κρημνίσῃ τὸ τελεσταῖον Τουρκικὸν πραξικόπημα κατ' αὐτῶν τούτων τῶν Συμμάχων, οἵτινες ἐδίκαζον καὶ δικάζουν τὸ ὑπόδικον ἐγκληματικὸν «τσιβιλέτι». Καὶ τὸ πραξικόπημα τοῦτο ἔσχεν ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὴν διακοπὴν τῆς ὑπερκοπιάσεως τῶν Τούρκων παρὰ τῶν ὀλίγων ἄλλως τε ἐνδιαφερομένων Γαλλικῶν χρηματιστικῶν κύκλων οἵτινες μάλιστα δείκνυνται σήμερον φανατικώτεροι, ἐπιδιώκοντες τὴν ἐκβίωξιν τῶν βαρβάρων.

Ἤδη τὸ ζήτημα τίθεται ὁριστικῶς πλέον ἐπὶ τάπητος. Οἱ Σύμμαχοι ἀπέδειξαν πλειστάκις μέχρι τοῦδε ὄχι μόνον διὰ τοῦ αἵματηροῦ ἀγῶνος εἰς ὃν ὑπεβλήθησαν ἀλλὰ καὶ δι' ἐνεργειῶν λαβουσῶν χώραν μετὰ τὴν ἀνακωχήν, ὅτι ἔχουσιν ὡς βάσιν τῶν ἀποφάσεών των τὰ δίκαια τῶν ἐθνῶν καὶ τὰς ἐλευθερίας τῶν λαῶν. Καὶ ἐν προκειμένῳ οὐδὲν ἄλλο θὰ πράξωσιν ἢ ἐκεῖνο ὅπερ αἱ ἀρχαὶ των τοῖς ἐπιβάλλουσι καὶ ὅπερ ἔπραξαν διὰ τὴν Πολωνίαν, τὴν Οὐγγαρίαν, τὴν Τσεχοσλοβακίαν καὶ τέλος τὴν Ἀρμενίαν.

Ἡ ἐκστρατεία, ἡ κάλλιον εἰπεῖν ἡ σταυροφορία τῶν ἡμιεπισήμων ὀργάνων τοῦ Συμμαχικοῦ τύπου διὰ τὴν ἐκβίωξιν τοῦ βαρβάρου κατακτητοῦ καὶ τὸν περιορισμόν του εἰς τὰ γνήσιά του ἐδάφη, ἂν καὶ ὄψιμος, εἶναι ἐν τούτοις μία τρανωτάτη ἀπόδειξις ὅτι ὁ Τοῦρκος φεύγει ὁσονοῦπω ἀπὸ τὰ ἐδάφη μας ἀνεπιστρεπτεί. Καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα αὐτὸ εἶναι χαρακτὴρ διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν τυράννων, σημαίνει τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐπὶ αἰῶνας ὀνείρων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, σημαίνει τὴν ἐπανάκτησιν ἐδαφῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχομεν τόσα ἱστορικὰ δικαιώματα.

Ἂς ἀναμείνωμεν λοιπὸν μετὰ ψυχραιμίας τὴν ἐκδοθησομένην ἀπόφασιν τῆς Διασκέψεως, πεποιθότες ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ θέσῃ τέρμα εἰς μίαν ἐκκρεμότητα ὄχι εὐχάριστον πάντως, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ σημάνῃ τὸν ἐπίλογον τοῦ τραγικοῦ δράματος τὸ ὁποῖον ἀπὸ τόσων ἑκατονταετηρίδων παίζουν οἱ ὑπόδουλοι λαοὶ ὑπὸ τὴν βδελυρὰν τοῦ βαρβάρου πτέρναν καὶ ὅτι ἡ ἐπίλογος οὗτος θὰ εἶναι ἡ ἕνωσις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὁλοκήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 27 Ἰανουαρίου

Αἱ Ἀθῆναι ἐόρτασαν χθὲς ἡμέραν σεγκυήσεων. Ἐγίνοντο τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ μεγάλου Ἕλληνος, τὸν ὁποῖον ἡ ὀγωμισθὲν ἕνος λαοῦ, τόσον εὐόδως παρασυρομένη ἀπὸ δημαγωγούς, ἔπεισε νὰ ἀλοδάνῃ ἐν τῇ ξένῃ, μόνος καὶ ἔρημος.

Ἡ αἴσουσα τῆς Βουλῆς, ἔνθα νὰ ἐτελεῖτο τὸ πολιτικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ Χαριλάου Τρικούπη, ἦτο ὑπερλήρη. "Ἔξω ἡ ὁδὸς Σταδίου καταπλημμυ,ισμένη ἀπὸ κόσμον, στεῤῥαντα νὰ ζῇ τὸν ἀνδράντα τοῦ Πανελληνίου ἀνδρός.. Ὑμνη τῆς ὁδοῦ ἐφερον αὐτοῦ ὡρίοθη ὁ ὑψιπετέστερος τῶν Ἑλλήνων ῥητόρων, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, Ἐμ. Ῥέπουλης.

Εἶνε ἀδύνατον νὰ παρασταθῇ τὸ κάλλος τοῦ λόγου, ἡ δύναμις τῆς ἐκφράσεως, ἡ ζωηρότης τῆς παρουσιάσεως· καὶ ἡ φυχολογικὴ ἀνάλυσις τοῦ βίου καὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Χαριλάου Τρικούπη, ὡς διέγραψεν αὐτὰ ὁ κ. Ῥέπουλης.

Συγκίνησις βαθυτάτη κατεῖχε τὸν πάντα· ἀπεκολουθοῦντας νοερῶς τὸ μεγαλεῖωδες ἔργον τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀνδρός, ὁ ὁποῖος παλαίων διηνεκῶς κατὰ προσώπων καὶ πραγμάτων, κατὰ περιορισμένων ἀντιλήψεων καὶ ἐπαρχιωτικῶν τ.ῦ Στέμματος, ἐξωτερικῶς μὲν ἔχάρασε τὴν μεγαλεπήβολον πολιτικήν, ἡ βλέπομεν σήμερον τὴν συνέχισιν καὶ ἐφαρμογὴν ὅπ) τοῦ μεγάλου διαδόχου του, τοῦ Βενιζέλου, ἐσωτερικῶ, ἐὲ κατώρθωσε νὰ ὀγναύσῃ δίευ, τοὺ, κλάδου., νὰ κατασκευάσῃ σιδηροδρόμου, νὰ δημιουργήσῃ ἐκ τοῦ μηδενὸς δημόσιαν ἔργα, νὰ μεταπλάσῃ ἐν τῷ ἐξωτερικοῦ ὁ γανωτικὸς ἐπιτροπὰ, νὰ ἐνισχύσῃ τὴν χώραν στρατιωτικῶς καὶ κατὰ ξηραν καὶ κατὰ θάλασσαν διὰ τῆς ἀγορᾶς τῶν γνωστῶν τριῶν θωρηκτῶν.

Ὁ Χαρίλαος Τρικούπης μὲ τὴν μεγάλην του διάνοιαν ἐπέτυχε νὰ διανοίξῃ πρὸ τοῦ ἀπογοητευμένου Ἑλληνικοῦ λαοῦ νέους ὁρίζοντας, κηρύττων ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὀφεῖλει νὰ ταυτίσῃ τὴν τύχην της μὲ τὰς δυτικὰς Δυνάμεις τῆ, Εὐ,ώπης καὶ ἰδ'α τὴν Ἀγγλίαν, καὶ τὴ συνεργασία καὶ συνδρομὴ αὐτῶν νὰ ἐπικρατήσῃ εἰς τὴν Ἀνατολὴν, καὶ ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ ζήσῃ χωρὶς τὴν Ἤτειρον καὶ τὴν Μακεδονίαν.

Κατώρθωσε πράγματι νὰ ἐμβάλῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν τὴν αὐτοπεποίθησιν καὶ τὴν αἰσιοσοξίαν καὶ εἰς ταῦτα στηριζόμενος ἔ'αε τὸ περίφημον καὶ προφητικὸν ῥ'εῦνο εἰ) Ἑλλὰς θέλει νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ.

Ἀλλ' ὁποίος διωγμοὺ. δὲν ὑπέστη, ὁ οἷος πικρίας δὲν ἐκοτίσθη. Εἶνε περιφημένον ὅπως ὅλοι οἱ μεγάλοι τῆ, Ἑλλάδο, ἄνδ.ες ὑφίστανται τὸ μαρτύριον. Δυστυχῶς ὁ Ἑλληνικὸ, λαός, τὸν δι' ἐν διακρίνουν ῥᾳ σιαι ἀρετοὶ, εἶνε λαὸς ἀψίκορος, λαὸς εὐεπίφορος εἰς τὴν δημαγωγίαν. Οἱ δὲ δημαγωγοὶ καὶ δημεγέρτοι εὐδόκω; παρεσύρθησαν ὀπίσω.

Καὶ ἐὼ ἀφ' ἑνὸς ἔφερε τὸν Τρικού πη εἰ; τὴν ἀρχὴν πανίσχυρον, δὲν παρῆ χετ' ἀπού; κοινὸς καὶ παϊνδρομῶν τὸν ἐγκαίρεται. Πόσα ἐὲ ·ατηγόρησαν τὸν σ.ὸν δημοῦν ἐκεῖνον ἄνδρα διὰ τὴν Ἀγγλόφιλον πολιτικήν του. Οἱ ἀντιπαλοί του τὸν ἀπεκάλουν προδότην, καὶ πουλημένον τὸν ὧνόμαζον Ἄγγλον φιλέλληνα.

Ἀλλ' ἐκεῖνος ἰσχυρὸς καὶ ἄτρωτος ἠκολούθει τὸν δρόμον του. Πρῶτος συνέλαβε τὸ σχέδιον τῆ· Βαλκανικῆ; συμμαχίας καὶ ὁ λόγος του εἰς τὸ Βελιγράδιον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου προβλέπεσε καταπληκτικὴν διτύπωσιν καθ' ὅ ην τὴν Εὐρώπη.

Ἐν ὀλίγαις λέξεσι ἡ πολιτικὴ του συνίσιατο ἐξωτερικῶ; μὲν εἰ; συνεννόησιν μὲ τὰ Βαλκανικὰ κράτη καὶ εἰς σύμπραξιν μετὰ τῆς Ἀγγλίας, ἐσωτερικῶς δὲ εἰς ἰδη ἐπικράτησιν καὶ ἐπιβολὴν τῆ; λαϊκῆ; κυριαρχίας καὶ τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν.

Ἄλλα τὸ τέρμα τῶν ἀρῦτων του ἀγώνων ὑπῆρξεν ὑστερόν. Ἀπειλούμενος καὶ ὡ, βύεωτης, ἐτελεύτησε τὸν βί.ν ἐν ἔτι σ.ᾳ ἡῤῥωμᾳ εἰς τὰς Κάννας τῆ; Γαλλίας.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐνέδησεν εἰλικρινῶς τὸν θάνατόν του. Ἠσθάνθη βαθύτατα τὴν ἀπώλειαν τῆ; μεγάλης του φυσιογνωμίας. Ἀλλ' ἦτο πλέον ἀργά. Μετὰ τὸν θάνατον τ ῦ Τρικούπη ἡ Ἑλλὰς ἔπεσε καὶ ἰσοτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς· ἡ δὲ πολιτικὴ ἀκολασία καὶ διαφθορὰ κατεκυρίευσεν αὐτήν.

Ἡ ἐρτὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Τρικούπη ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν λαὸν τῶν Ἀθηνῶν πολλὰ νὰ ἀναμ ησθῇ καὶ πολλὰ νὰ παρεκλπήσῃ. Καὶ ἄνδρα καὶ ἐβλεπε τὰς δύο ἐποχάς, τὴν τότε μὲ τὴν τῶ α. Καὶ παρετήρει ὅτι ἡ σημερινὴ ἐποχὴ δὲν εἶναι ἡ συνέχεια ἐκείνης· καὶ ὅτι ἂν ἀνεγείρετο ὁ Τρικούπης θὰ ἔβλεπεν ἐφαρμ.ζομένην τὴν ἐδικήν του πολιτικήν, θὰ ἔβλεπε τὰ ἀντιθέτως ἀκριβῶς.

Θὰ ἔβλεπεν ὅτι ἰσοτερικῶς μὲν τὸ Στέμμα ἐπιβεβαιοῦται καὶ πάλιν τὰς ἐλευθερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἐπὶ δι.τίαν καὶ πλέ·ν τὰς ἐξηρτίνισεν, ἀλλ' ὅτι αὐτοὶ ἔβρ.μβευσαν, ὁ δὲ ἐπ.βύεωτὴ; μενος αὐτὰς ἐστάλη εἰς Ἐὐβοιαν. Ἔξω τερι.ῶ, δὲ τὰ ἡ Ἑλλὰς ὄχι μόνον μὲ τὴν Σερβίαν ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν Ἀγγλίαν εὑρίσκεται ἐν συμμαχ.ᾳ· Θὰ ἔβλεπεν ὅμως μὲ φυχικὴν ἀγαλλίασιν ὅτι τὰ ὅρια τῆ; Ἑλλάδο; δὲν εἶναι πλέον εἰς τὴν Λάρισσαν ἀλλὰ πολὺ μακράν, εἰς τὰ Ἀκροκεραύνια, εἰ; τὴν Ῥοδόπην, εἰς τὴν Θρᾴκην, εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν, ἐνεὶ ὅπου ἀπόθησεν ἡ ψυχή του καὶ ἡτέμεν ἡ μεγάλη του διάνοια.

Ἀλλὰ θὰ ἔβλεπε καὶ κάτι ἄλλο. Ὅτι ὁ εὐ.υὴς διάδοχό; του, ὁ ῥηξαμπελουργὸς ὅτι ἐκεῖνος ἐσχεδίαζε, δὲν δοκιμάζει ὀλιγωτέρας πικρίας καὶ κατα.ώξεις. Ὁ ἀπελευθερώσας τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀπὸ ἕνα τύραννον καὶ ἀνοιχτλώσας τὰς κατακτητικὰς θέσεις; λεί ·ας ἐλευθερίας, ἀποκλείεται τὸ ὀνομα. Ὁ μεγαλύνος καὶ δ.ξάσας τὴν Ἑλλάδ·χαρι.εί, τὴν συνδρομὴν τῆ; Γαλλίας καὶ τῆ; Ἀγγλίας ὀνομάζεται προδότης καὶ πουλημένος.

Ἀλλ' ὁ Χ ρίλαος Τρικούπη; θὰ διέκρινεν μέσα εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν μίαν μεγίστην ῥοπὴν πρὸ; τὰ ὀπίσω τὴν ἰδικήν του ἐποχήν. Ὅτι ὁ πολὺ; Ἑλληνικὸ; λαὸ; σωφρονεῖ. Ὅτι τὸ παρελθὸν τὸν ἐδίδαξε. Ὅτι τὸ ἰδι.όν του πάθημα τοῦ ἔγινε μάθημα. Καὶ τὸ πάθημα ἐνεῖνο ἐπανῆλθε χθὲ; ἰσχυρὸν εἰ; τὴ μνήμην του, διὰ νὰ τὸν σωφρονήσῃ ἀκόμη περισσότερον.

Οἱ δημαγωγοὶ καὶ οἱ δημεγέρται καὶ τὰ λείψανα τῆ; φαυλοκρατικῆ; ἐκείνη; σχολῆ, ἡ ὁποία ἐπεσύρθη εἰς τὸν Ἅδην τοσούτ.ν ὡρῶν; τὸν Χ ρίλαον Τ ικούπην, δὲν ἔχουν πλέον πέρασι. Ὁ ὅτι ἐὲ ἐδ.σαν ἀκόμη, ἐν μέσῃ πάντω., ἐδ ῤῥ.ς ἐν Παλαιᾷ Ἑλλάδι, ὅτως καλλιεργοῦν τὸ δένδρον τῆ; φαυλοκρατίας, ἐξυδετερώνονται ὅμως; καὶ ἐμπηδενίζονται ἀπὸ τὴν πατριωτικὴν ὁρμὴν καὶ τὸ ἀγνὸ καὶ ἀψυθρρα αἰσθήματα τῶν Νέων Χωρῶν, οἱ ὁ.οῖα δὲν θὰ ἐπιτρέψουν ποτὲ νὰ πέσῃ ὑπὸ τὰ βδελυρὰ καὶ ἀνοσιε πλήγματα τοῦ διεφθαρμένου παλαιοκομματικοῦ κόσμου, ὁ μέγα; πολιτικός, ὁ συνειδητὰ; τῶν ἑδνικῶν ἰδεωδῶν, ὁ ἀνάξιος καὶ ὑπερά.ιος δυίδοχο; τοῦ Χαριλάου Τ.ικούπη, ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος.

Τὸ ἑδικὸν δρᾶμα τοῦ Χαριλάου Τρι ούπη δὲν θὰ ἐπαναληφθῇ πλέον.

* *

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 29 Ἰανουαρίου.

Τὰ ἐργατικὰ νομοσχέδια

Ἔγινε τόσος θόρυβ.; καὶ ἠκούσθησαν τ'σαι συζητήσει; δι' τὰ ψφισθέντα χθὲ ὑπὸ τῆ. Βουλῆ; ἐργατικὰ νομοσχέδια, ὥστε ἐπιβάλλεται νὰ λάμωμεν μερι.ὰ τινα ἀνάλυσιν ·υτῶν, ὅπω; κατανοήσουν οἱ ἀναγνῶσται τοῦ «Ἐλ. Λ'γου» καὶ μάλιστα ὁ ἐργατικὸ; κόσμο; τῆ; νήσου μα, κατὰ πόσον ταῦτ.. ἀδικοῦσι τοὺς ἐργάτ., κατὰ πόσον δύνανται νὰ ὀνομασθοῦν *ἀντεργατικὰ* ὡ, ἀτοιαιοῦτον οὐδὲ οἱ ἐργατοσυπαίσται.

Πρὸ τούτου ὅμως; καλὸν θεωροῦμεν νὰ ἐ.ωμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῆ; Ἱστορία; τῶν ἐν λόγῳ νομοσχέδων καὶ περὶ τῶν λόγων, οἱ ὁποῖοι ἤγαγον τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν αὐτῶν.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρετηρήθη ἐν Ἑλλάδι καὶ ἰδ.ᾳ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ζωηρὰ ἐργατικὴ κίνησις, συνένωσις αὐτῶν εἰς Σωματεῖα, εἰς ἐργατικὰ κέντρα καὶ συνομοσπονδίας; πρὸς ἀποτέλεσματικὴν ἐπιβεβαίωσιν τῶν συμφερόντων τῆ, ἐργατικῆς τάξεως.

Τὴν κίνησιν αὐτὴν μετ' εὐχαριστήσεως; καὶ χαρᾶς μᾶλιστα ἔβλεπε καὶ παρηκολούθει ἡ Κυβέρνησι; τῶν Φιλελευθέρων, διότι ἡ ἐξύψωσις τοῦ ἐργάτου, ἡ βελτίωσις τῆ; τύχης του, ἡ διπαιδαγώγησις του ἐὲν ἀφεῖχε τὸ συμφέρον μόνον τοῦ ἐργάτου, ἀλλὰ καὶ ὅλη; τῆ; κοινωνία; εἶνε συμφέρον ἐθνικόν.

Ὅταν ὅμως; ταύτην ἐξέλιξιν τοῦ ἐργατικοῦ ζητήματος, ἠθύνε ἀνα·άφησε καὶ συσκοτίσασι πρόσκαιρα τελεῖο; ἔξενα πρὸς τὸν ἐργατικὸν κόσμον, τὰ ὁποῖα ἐπεδίωξαν νὰ ἐκτ.έψουσι τὸ ἐργατικὸν ζήτημα ἀπὸ καθαρῶς ἐργατικόν, ὅρ. πλέον εἰς σ.σιαλιστικόν, ἀλλὰ εἰς μπολσεβικ κόν. Καὶ εὐ ἐθημεν αἴφνη; πρὸ ἀπεργιῶν ἀλ.οκοτ.ογιῶν, πρὸ τοῦ κηρύγματο; τῆ, πάλη; τάξεων, πρὸ ἀπειλῶν κατὰ τοῦ κράτου; καὶ τῆ; κοινωνίας, πρὸ μιᾶ; ὑποφωσούσης ἀναρχίας.

Τὸ χειρότερον ὅ'εἶνε ὅτι ὅλα ταῦτα ἐσκηνοθετοῦντο καὶ ἀπὸ ἄτομ.ν ὀ.ίγα τὸ ἀπὸ τῶν στοιχείων τούτων ἐν ἄγνοι.ᾳ πολλάκις καὶ πα ὰ τὴν γνώμην καὶ θέλη.ιν τῆ; πλειονότητος τῶν ἐργατῶν. Ἔπειτα καὶ ὁ' ἐξ αὐτῶν πολυ·ελεῖ; καὶ πολυέρι.μοι δὲν ἔπαμνον ἄλλο τι παρὰ νὰ περιέρχονται καθ' ὅλας τὰ; ἡμέρα; τὰ Ὑ.πουργεῖα, χάριν δήθεν τῶν συμφρόντων τῶν ἐργατῶν, ἀπειλοῦμενοι ὅμω; ἀῤῥῶ; εἰ; βάρο; τῶν Σωματείων.

Τὴν ἐστοχίσιν ταύτην ἤλθεν ἡ Κυβέρνησι; νὰ σταματήσῃ διὰ τῶν ψηφισθέντων νομοσχεδίων, ὅ'ι ἐὲ πνεύματο ἀντεργατικοῦ, ἀλλ' ἐκ τῆ; ἀγνῆ; προθέσεω; ὅπω; αὐτοὶ οἱ ἐργάται ἀποφαίσουν περὶ τῶν ζητημάτων καὶ συμφρόντων των καὶ οὐχὶ μ.ν.ὰ τι; μερὶ; αὐτῶν καὶ δὴ ἀνθρωποι οὐδὲν τὸ κοινὸν μὲ τὸ; ἐργάτα, ἔχοντε, ἀνθρωποι ἐπαγγμ.ρι ῦχοι, ὡ, ὁ Ἰσμαηλίτη; βυλευτὴ; κ. Κυριακὲ καὶ ἄλλοι.

Καὶ μετ' ὀλίγον ταύτην προσισαγωγὴν εἰσερχόμεθα ἤδη εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν νομοσχεδ.ν.

Ὡ, γνωστὸν νὰ νομοσχέδια, ταῦτα εἶνε τρία· 1) τὸ περὶ ὑποχρεωτικῆ; καταγγελία; τῆ; συμβάσεω; ἐργασίας ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, 2) τὸ περὶ ἀδικημάτων κατὰ τῆ; ἐλευθερίας τῆς ἐργασία; καὶ 3) τὸ περὶ ἐπαγγελματικῶν Σωματείων.

Θὰ ἐξετ σωμεν ἤδη ἓ' ἕναστον τούτων κατὰ σειρήν.

1) Περὶ ὑποχρεωτικῆς καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων.

"Ἐως; τώρα κάθε ἐργοδότη; (ἔμπορος, βιομήχανος κλπ.) ἠδύνατο νὰ ἀπολύσῃ τὸν ὑπάλληλόν του ὁποτεδήποτε ἤθελε, ἄνευ προειδοποιήσεω; τινος, χωρὶ; νὰ ἐ ἐτάζῃ ποσῶ; καὶ χω.ὶ; νὰ σκοτίζεται διόλου, τὸ ἀπαγγέλτο ὁ ὑπάλληλο; ἐκεῖνος, ἐσ.; ὅτου εὕρῃ ἔργον ἀν. Ῥητόμενος ὅ.ω; ὁ ὑπάλληλο; εἰ; τὸ; ὁρίμου; ἡ ἐσ.ε φυσικὰ καὶ ἐξηναγκάσθη νὰ ζητήσῃ ἄλλην ἐργασ.αν διὰ οἱανδήποτε ἐξευτελιστικήν. ὅρω.. Τὴν πλ.ὰν ταύτην ἦλθε νὰ θεραπεύσῃ ἡ Κυβέρνησι;.

Διὰ τοῦ νομ.σχεδίου τούτου ὁ ἐργοδότη; (ἔμπορο;, βιομήχαν.; κλπ.) δὲν δύναται νὰ ἀπολύσῃ ὑπάλληλόν του, ἂπ ἐτήνατα πα' αὐτῷ ἐπὶ δύο μῆνας, ἐὰν δὲν τὸν προειδοποιήσῃ κατὰ τὸ κ.ιτωθὶ χρονικὸ ὅρι.:

α'.) Πρὸ τριάντα ἡμερῶν, ἐὰν ὁ ὑπάλληλο; δὲν ἔχῃ συμπλ.ώσῃ πα' αὐτῷ δύ.ετῶν ὑπηρ.σίαν. β'.) Πρὸ ἑξήκοντα ἡμερῶν, ἐὰν ὁ ὑπάλληλο; ἔχῃ ὑπηρεσίαν δύο μέχρι πέν.ε ετῶν. γ'.) Πρὸ τριῶν μηνῶν, ἐὰν ἔχῃ ὑπηρεσίαν ἀπ' πέντε ἕω; δέκα ἐτῶν. δ'.) Ἐὰν δ' ἔχῃ ὑπηρεσίαν πλέον τῆ; δεκαετία; πα·αστ.θέντα ἐπὶ 30 ἡμέρα; δι' ἕ.αστον ἔτο; πέραν τῆ; δεκαετ α'; ἀλλ' ὁ ὅ.ος τῆ. προειδοποιήσεω; δὲν δύναται νὰ ὑ.ερβῇ τὸ ἓ' καὶ ἡμισυ ἔτο;.

Ὁ σκοπὸ; δι.ὶ τὸν ὁ τ ἐν ἐπεβλήθησαν αἱ προϋποθέσει εὐτοι, εἶ.ε διὰ νὰ ἔχῃ κα ὶ ὁ ὑπάλληλο; ὅτω; τὴν ἰσχὺν καὶ ἰσχὺν ἄλλαγοῦ ὅρ.ου.

Ἐὰν ὁ' ὁ ἐργοδότη; δὲν καταγγείλῃ τὴν ὑπαλληλ.κὴν σύμβ.ιον κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρονικὰ ὅρια, ὑποχρεοῦται νὰ ἀτοζημ.ώσῃ τὸν ὑπάλληλον, παρέχων εἰ; αὐτὸν ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸ; τὸ σύνολον τῶν ἐτησίων του ἀποδ χῶν, ἃ θὰ ἐλάμβανε κατὰ τὸν χρόνον, πρὸ τοῦ ὁποίου ἔπρεπε νὰ γένῃ ἡ καταγγε.ία. Τοιαύτη; δ' ἀποζημ.ώσεω; ἐνυσεῖ ὁ νόμο; τὸν μισθὸν ὡ; καὶ πάσαν ἄλλην πα·ὰ τὴν διδομένην ἀντὶ μισθοῦ, οἷον εἰ; εἶδο; προμηθείας κλπ.

Ὁ βουλευτὴ; Λέσβου κ. Γ. Καλδῆ; ὁ πεσ.ήμβε κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου, ὅτω; εἰ, τὰ; ἐτησίου; ἀποδοχὰ; με.ηρῆσθ. καὶ τὰ πάσ.; φύσ.ως. Διότι, ἤ.ε ποσοστὰ ἐπὶ κερδῶν ἢ εἰσ.ρέ ῥεων κτ.., καθόσον καὶ ταῦτα ἔχει ὁ'α' φὶν ὁ ὑπάλληλο; προσλαμβ.ν.μένη; εἰ; γ ωσίαν τινά. Ἡ πρότασι; τοῦ κ. Καλδῆ δὲν ἐγένετο δεκτή. Ἐὰν ὅμω; κατὰ τὴν σύμβασιν μεταξὺ ὑπαλλήλου καὶ ἐργοδότου συμφωνηθῇ ρητῶ; ὅτι τὰ ποσοστὰ ταῦτα θὰ ὑπολογίζονται ὡ, τακτικαὶ ἀποδ.χαί, ἐν τ ιούτῳ περιπτώσει περιλαμβάνονται καὶ ταῦτα ἐν τῇ ἀποζημ.ώσει.

Διὰ νὰ μὴ εἶνε ὅμω; μερολητικὸ; ὁ νόμο; ὁ ἐ; τὸν ὑπαλλήλων, ἐπιθυμοῦ.ε μὲ ὑ ὲ ν ἀπεσυρθῶσιν ἐκ τῆ; ἐργασίας των, ὑποχρεοῦνται νὰ προειδοποιήσ.ν τὸν ἐργοδότην των (τὸν ἐργοδότη;), ἀλλὰ πρὸ χρόνου ἴσου πρὸ; τὸ ἥμισυ τοῦ διὰ τὸν ἐργοδότην ὡ.ισμένου.

Ὁ βουλευτὴ; κ. Καλδῆ; ὑπεστήριξεν, ὅτω; ὁ χρόνο; οὗτο; περιορισθῇ εἰς τὸ 1)4 ἀντὶ τοῦ ἡμίσεω; καὶ τοῦτο, διότι ἀ.λη εἶνε ἡ θέσι; τοῦ ἐργάτου, ἡ βλέπουσ τῆ; τύχης του, ἡ διπαιδαγώγησί; του ἐὲν ἀφεῖχε τὸ συμφέρον μόνον τοῦ ἐργάτου, ἀλλὰ καὶ ὅλη; τῆ; κοινωνία; εἶνε συμφέρον ἐθνικόν.

Ὅταν ὅμω; ταύτην ἐξέλιξιν τοῦ ἐργατικοῦ ζητήματος, ἠθύνε ἀνα·άφησε καὶ συσκοτίσασι πρόσκαιρα τελεῖο; ἔξενα πρὸς τὸν ἐργατικὸν κόσμον, τὰ ὁποῖα ἐπεδίωξαν νὰ ἐκτ.έψουσι τὸ ἐργατικὸν ζήτημα ἀπὸ καθαρῶς ἐργατικόν, ὅρ. πλέον εἰς σ.σιαλιστικόν, ἀλλὰ εἰς μπολσεβικ κόν. Καὶ εὐ ἐθημεν αἴφνη; πρὸ ἀπεργιῶν ἀλ.οκοτ.ογιῶν, πρὸ τοῦ κηρύγματο; τῆ, πάλη; τάξεων, πρὸ ἀπειλῶν κατὰ τοῦ κράτου; καὶ τῆ; κοινωνίας, πρὸ μιᾶ; ὑποφωσούσης ἀναρχίας.

Τὸ χειρότερον ὅ'εἶνε ὅτι ὅλα ταῦτα ἐσκηνοθετοῦντο καὶ ἀπὸ ἄτομ.ν ὀ.ίγα τὸ ἀπὸ τῶν στοιχείων τούτων ἐν ἄγνοι.ᾳ πολλάκις καὶ πα ὰ τὴν γνώμην καὶ θέλη.ιν τῆ; πλειονότητος τῶν ἐργατῶν. Ἔπειτα καὶ ὁ' ἐξ αὐτῶν πολυ·ελεῖ; καὶ πολυέρι.μοι δὲν ἔπαμνον ἄλλο τι παρὰ νὰ περιέρχονται καθ' ὅλας τὰ; ἡμέρα; τὰ Ὑ.πουργεῖα, χάριν δήθεν τῶν συμφρόντων τῶν ἐργατῶν, ἀπειλοῦμενοι ὅμω; ἀῤῥῶ; εἰ; βάρο; τῶν Σωματείων.

Τὴν ἐστοχίσιν ταύτην ἤλθεν ἡ Κυβέρνησι; νὰ σταματήσῃ διὰ τῶν ψηφισθέντων νομοσχεδίων, ὅ'ι ἐὲ πνεύματο ἀντεργατικοῦ, ἀλλ' ἐκ τ

ΜΕΓΑΛΑΙ ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

Σπνθη, 31. — Ἡ κατοικισις εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἐπιδεικνυεται ὁτι ἡμέραι ἐξ ἀφορμῆς τῶν ταραχῶν τας ὁποίας προκαλοῦν αἱ Μακεδονικαὶ τάσεις τῶν σοσιαλιστικῶν κύκλων. Ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις μάλιστα προεῖρη εἰς τὴν λῆψιν σεβαρῶν μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ γειτονικοῦ κινδύνου. Εἰς τὸ Βουκουρέστιον συνεκροτήθη προχθὲς νέον Συμβούλιον τοῦ Στέμματος, λόγω τῶν ταραχῶν καὶ τῆς ἐν Βουλγαρία ἐσωτερικῆς ἀναρχίας. Διετάχθη δὲ ἀμέσως τὸ κλείσιμον τῶν Βουλγαροφιλικῶν συνόρων, καὶ ταυτοχρόνως ἰσχυροὶ δυνάμεις Ρουμανικοῦ στρατοῦ ἀπεστάλησαν πρὸς φρούρησιν τῆς μεθορίου.

Κατὰ τας ἐνεργηθείσας ἐν Βουλγαρίᾳ ἐκλογὰς τῶν νομαρχιακῶν Συμβουλίων τα τελικὰ ἀποτελέσματα ἔδωσαν καταφανῆ ὑπεροχὴν εἰς τοὺς κομμουνιστας. Οὗτοι κατώρθωσαν νὰ ἐκλεγουν δεύτερει κατα σειραν ἐπιτυχίας μεταξὺ ὅλων τῶν ἀστικῶν καὶ μὴ κομμάτων. Ἐλαβον δηλαδὴ ψήφους: οἱ γεωργικοὶ 239,996. οἱ κομμουνισταὶ 122,878. οἱ δημοκρατικοὶ 57,802. οἱ φιλομένοι σοσιαλισταὶ 48,553. οἱ ἐθνικόφρονες 34,080. οἱ προοδευτικοὶ 15,342. οἱ Σταμπουλωγικοὶ 19,469. οἱ Γενεβιεφικοὶ 17,550. οἱ Ραδεσλαυφικοὶ (Φιλελεύθεροι) 12,169 καὶ οἱ Τονεσεφικοὶ 1,172.

Ἡ ἐξύπνης τῶν ἀνεμιστῶν ἐκδηλοῦται κατα τας συνεδριασεις τῆς Σοβρανιε, αἱ τινες λαμβάνουν ἐπαναστατικὴν ὄψιν.

Κατα τὴν προχθεσινὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Σοβρανιε προέκληθη συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀπεργιῶν ὑπὸ τῶν σοσιαλιστῶν. Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς Ὀμπωρ προέτεινε πρὸ τῆς συζητήσεως νὰ τιμηθῇ ἡ μνήμη τῶν δολοφονηθέντων ὑπὸ στασιαστῶν ἐν Περιστερῇ βουλευτῶν Τάκεφ καὶ Νικολώφ. Ὁ κομμουνιστὴς Ἀθανασωφ διεμαρτυρήθη κατα τὴ προτασεως καὶ κατα τῶν μετρων τῆς Κυβερνήσεως ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν.

Ὁ Πρόεδρος περιτέρω ἐξύβρισε τοὺς λόγους, δι' ὧν διετυπώθη ἡ συλλογὴ τῶν κομμουνιστῶν βουλευτῶν Μολακώφ, Καραπατσιέφ, Λουκανέωφ, Καζάσωφ, Δημητρώφ, Ἰτάκεφ, Κολλάροφ καὶ Ἀλεκωφ.

Προκαλεῖται ζωηρὰ συζήτησις, καὶ ἐν μέσῳ διαπληκτισμῶν καὶ συμπλοκῶν λύεται ἡ συνεδρίασις.

Κατὰ τὴν ἑπομένην συνεδρίασιν οἱ κομμουνισταὶ διεμαρτυρήθησαν διὰ τας συλλήψεις τῶν συντρόφων των, ὁ Διεθνοπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας Τορλάκωφ ἐδικαιολόγησε τας συλλήψεις ταύτας, εἶπεν ὅτι αὐταὶ ὑπῆρξαν συνέπειαι τῶν τάσεων τῶν κομμουνιστῶν νὰ προκαλέσουν ἄνευ λόγου ταραχας καὶ νὰ ἀνατρέψουν τὸ καθεστώς. Ὁ ὑπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι χαρις εἰς τα ληφθέντα μέτρα ἡ τάξις ἀπεκατέστη, καὶ οἱ συγκοινωνοι οἱ ἐπαναλαμβάνουσι ὁσονοῦπω. Ἐκ τῶν 16,404 ἀπεργῶν οἱ 9,277 ἐπανέλαβον τας ἐργασίας των.

Τίθεται ζήτημα ἐμπιστεύνης ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἀπεργιῶν, ἀλλ' οἱ κομμουνισταὶ προκαλοῦν νέα ἀναταράξεις, συμπλοκας, καὶ ἡ συνεδριασις λύεται ἄνευ ἀποτελεσματος.

Ἡ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν εἰς Βιέννην καὶ Βουδαπέστην ἐπιτροπὴν ἵνα μεταπείσῃ ἐκεῖθεν σιδηροδρομικοὺς ὑπαλλήλους.

Ὁ Νομάρχης Γουγτσουκίου τηλεγραφεῖ ὅτι ἡ ἀπεργία ἐγγίζει πρὸς τὸ τέρμα της. Οἱ ἐργάται Πέργου καὶ Βάρνας ἐπανελαβον ἐπίσης τας ἐργασίας των.

σθῇ ὅτι κατα τὸ 1920 θα χρειασθῇ νὰ ἐξαχθῇ συναλλαγμα 729 ἑκατομμυρίων κατ' ἀνώτατον ὅν. Οὗτω ἡ ἠλλαστιγξ ἡ οἰκονομικὴ ἡ ὁποία παρουσιάζεται ὡς δυσκινής ἐκ τοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ 1919, ἀποδεικνύεται ὅτι κατα τα ἐπιόντα ἔτη θα μεταταχθῇ εἰς διφορον εὐμενῆ διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἰσοζύγιον τῆ, Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνέφερει ἐπίσης εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἀνωτερω ὅτι κατα τα ἐπιόντα ἔτη ἐὰν θα διατηρῆται ἐπιστρέπτικὸς ὁ ἀφ' ἑτέρου θα αὐξηθῇ ἡ παραγωγὴ ὁτι θα πραγματοποιηθοῦν ἄλλαι πρόοδοι τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας πραγματοποιηθεῖσαι κατα τὸ 1919 καὶ τονίζει ὅτι ἀμα ληφθοῦν καὶ ταῦτα ὑπ' ὄψει θα καταστῇ πρόδηλον ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἡμῶν καταστασις εἶνε ἐκτάκτως ἱκανοποιητική. Μετα τὴν πρώτην ἀπότομον ὄψωσιν, τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος συνεχίζει ὁ κ. Πρωθυπουργος, θα ἔχωμεν τοιχὰς τὴν ἐπιπωσιν αὐτοῦ.

Ἀναφέρει ἀκολούθως ὅτι ἡ Ἑλλας εἶνε τὸ μόνον Κρατος—ἀναλόγως τοῦ ἀνεπτήματος του,—τὸ ὁποῖον ἔχει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μέγα ἀπόθεμα συναλλάγματος ὅπερ ἀποτελοῦν αἱ πιστώσεις τῶν Δυνάμεων ἐκ τοῦ Συμμαχικοῦ Δανείου τῶν 750 ἑκατομ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δε τα ἀποθέματα τῆς Ἑλλάδος εἶνε 14.265.000 λίραι (360,000,000 δραχμῶν εἰς τὸ ἀρτιον), 514.000.000 φρ. (514 ἑκατομ. δρχ.) καὶ 48.240.000 δολλαρια (250 ἑκατομ. δρχ).

Λέγει δε ὅτι ὁ ὑποσθένος δεν εἶνε δυνατον ἐπὶ τριῶν ἐτῶν νὰ ἐξανεληθοῦν τα ὑπαρχοντα ἀποθέματα καὶ τονίζει ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατασταση τῆς Ἑλλάδος εἶνε τα μαλιστα ἀνθηρα καὶ εὐρρωστους ὄχι μονον ἀπὸ τῆ, ἀπόψεως αὐτῆ, ἀλλα καὶ ἀπο τῆς ἀπόψεως τῆς κυκλοφορίας τῶν τραπεζογραμματίων. Ἡ ἀναλογία τοῦ κυκλοφορουντος νομίσματος ἐν Ἑλλάδι εἶνε 250 δραχ. κατ' ἄτομον, ἐνῷ ἐν Γαλλίᾳ εἶνε 888 φράγκα κατ' ἄτομον. ἐν Ὁλλανδῳ 311 φιορίνια, ἐν Ἰταλίᾳ 282 φρ. καὶ μονον ἐν Ἐλβετίᾳ 242. Δεν ὑπαρχουν δε πολλὰ Κρατη νὰ ἔχουν κάλυμμα περισσότερον τῆς πιστωτικῆς κυκλοφορίας τόσον μέγα ὅσον παρ' ἡμῖν. Ἐκ τῆς Ἀμερικῆ, εἰσήχθησαν ἐμβάσματα τῶν μεταναστῶν ἀνερχόμενα εἰς 280 περίπου ἑκατομμύρια.

Καταλήγων ὁ κ. Πρωθυπουργὸς λέγει: Ζητῶ ἀπὸ τοὺς πολίτας νὰ περιορίσωσι τας δαπάνας των. Οὐδεὶς βλεβάνει, δι περιμεν, λήξαντος τοῦ πολέμου, νὰ περιβληθῶμεν τρίχινον σάκκον ἢ νὰ πώσωμεν φέροντες μεταξὺ μας κάλτσαν, ἀλλ' εἶνε δυνατον νὰ δαπανᾶι νὰ περιορισθῶσι, εἶνε ἐνδεδλημένον κάθε ὅλως περιττὸ δαπάνη νὰ ἀποκοπῇ. Οὕτω θὰ ἐπιτευχθῇ ὥστε νὰ ὑπαρξῃ ὅλον τὸ χρῆμα τὸ ὁποῖον εἶνε ἀναγκαῖον ὁπως μετα τὴν λῆξιν τῶν ἐξαιρετικῶν περιστάσεων ,συνηθίσωμεν νὰ ὁρμήσωμεν γενναίως εἰς τὴν ἀνάπλασιν τοῦ Ἐθνικοῦ βίου. (Χειροκροτήματα).

ΔΕΛΤΙΑ ΑΠΟ ΗΜΕΡΩΝ

παρατηρεῖται ἐν ἄτοπον εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ ἄρτου. Οἱ ἀρτοποιοὶ—ὄχι ὅλοι εὐτυχῶς—δὲν πωλοῦν μαῦρο ψωμί, ἐὰν ὁ ἀγοραστὴς δὲν πάρῃ καὶ λευκόν. Τί νὰ συμβαίνῃ ἄραγε; Μήπως ὑπάρχει ἔλλειψις μαύρου ψωμοῦ; Αἱ ἀρχαὶ λέγουν «ὄχι.» Τὰ πράγματα ὅμως λέγουν τὸ ἐναντίον. Δὲν νομίζουν οἱ ἀρμόδιοι ὅτι ἔχουν καθῆκον νὰ γνωρίζουν τί γίνεται ἐν τῇ ἀγορᾷ;

ΠΑΝΙΚΟΣ

κατέλαβε τοὺς Τούρκους κατόπιν τῆς ἀποβάσεως τῶν Ἀγγλικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Πάνορμον. Οἱ ὀργιάσαντες κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ πολέμου, οἱ πλουτίσαντες ἐκ τῆς διαρπαγῆς Ἑλληνικῶν περιουσιῶν Τοῦρκοι, φεύγουν πλέον πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν, πρὸς τὰ ὄρη. Ἡ κατάληψις τῆς Πανόρμου ἔφερεν τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ εἰς ἀπόγνωσιν διότι ἀπώλεσαν τὴν βάσιν τοῦ ἐφοδιασμοῦ των, διότι ἀπεμονώθησαν, διότι φοβοῦνται προέλασιν Ἀγγλικῶν στρατευμάτων εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Ἠτο καιρὸς τὰ τέκνα τῆς κραταιᾶς; Ἀλβιῶνος νὰ λάβουν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς καταλήψεως μιᾶς Τουρκικῆς βάσεως, μιᾶς πόλεως τῆς ὁποίας ἐὰν ἡ κατάληψις ἐγίνετο ἐνωρίτερον, ἡ ὕπαρξις καὶ ἡ ὀργάνωσις τῶν ληστρικῶνσυμμοριῶν θὰ ἦτο προβληματική. Ἀλλὰ κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ.

Ἡ ΓΕΝ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ἀναγνωρίζουσα τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας ἐπισκευῆς τῶν ἀποβαθρῶν τοῦ Περάματος ἀπέστειλεν ἐπειγόντως μηχανικὸν ὅπως ἐξετάσῃ ταύτας καὶ ὑποβάλῃ σχετικὴν μελέτην. Ὁ μηχανικὸς κ. Σανίκος, μετέβη πράγματι καὶ ὑπέβαλε τὴν μελέτην του. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει καὶ ὅτι τὸ κακὸν ἐθεραπεύθη ἤδη. Γνωρίζομεν τι ἐστὶ ὑποβολὴ μελέτης. Θέλομεν ἐν τούτοις νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ ἐπιδειχθεῖσα ταχύτης διὰ τὴν ἐκπόνησιν τῆς μελέτης ταύτης, θὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ διὰ τας περαιτέρω ἐνεργείας τῆς Γεν. Διοικήσεως ἤτις κάλλιστα γνωρίζει ὅτι τὸ ζήτημα δὲν ἐπιδέχεται βραδύτητας.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Δικαστικά

Συνεδριάζει σήμερον τὸ Πλημμελειοδικεῖον πρὸς ἐκδίκασιν 13 ὑποθέσεων.

— Συνέρχεται αὔριον εἰς συνεδρίαν τὸ Πρωτοδικεῖον πρὸς ἐκδίκασιν διαφόρων πολιτικῶν ὑποθέσεων.

— Τὸ Κακουργοδικεῖον τὸν τέλος τοῦ μῆνα θὰ ἐκδικάσῃ 10 ὑποθέσεις. Πρῶτη δικάσιμος ὡρίσθη ἡ τῆς 10ης Τρίτη. Κατ' αὐτὴν θὰ ἐκδικασθῇ τας ὑποθέσεις Ἀγ. Ἀντίκα ἐπὶ ὑπεξαιρέσει, Κωνστ. Πλαμάρη καὶ Εὐαγ. Μιουλιᾶ ἐπὶ ἀποπλανήσεως ἀνηρόσεως καὶ Ν. Μ. γκίσαλη κατηγορουμένου διὰ βίας ληστείας.

Τὰ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ

Καιὰ θετικὰς μας πληροφορίας ἐκ Σμύρνης ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Π.-τόρμου—Ἀξαρίου ἐτέθη σχεδὸν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν ὑπὸ τὸν αὐστηρὸν ἔλεγχον τῶν κ.κ Ἄγγλων ἡ δὲ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Ἀϊδινίου Σπιρκῆ ἐπιτηρεῖται σοβαρῶς πλέον ὑπὸ τῶν Ἀγγλικῶν δυνάμεων, αἵτινες ἐξορίσκονται κατὰ μῆκος τοῦ Ἀφιὸν—Καραχισάρ, Οὐσακίου—Ἀλάσαγ.

Τὰ ἐν Δαρδανελλίοις

Κατ' ἀφηγήσεις ἐπιβατῶν τῆς «Ρωμυλίη» καταπλευσάσης χθὲς ἐπιπρο ροσθήμεν, ὅτι Γάλλοι στρατιωτικοὶ κατέλαβον τὸ Τελωνεῖον τῶν Δαρδανελλίων.

Σῖτος

Ἐξηκολούθησαν καὶ ἐν τῷ βορείῳ λιμένι χθὲς ἡ ἐκφόρτωσις τοῦ σίτου τοῦ καταπλεύσαντος ὑπὸ τοῦ τελευταίου καταπλεύσαντος πλοίου.

Λιμενικὴ κίνησις

Κατέπλευσε χθὲς τὸ ἀτμόπλοιον «Ρωμυλία» ἀναχωρῶν διὰ Πειραιᾶ.

Ὁ ἠλεκτροφωτισμὸς τῆς Χίου

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τῆς γείτονος Χίου, ἐνέκρινε τὸ σχέδιον τοῦ μηχανικοῦ κ. Κορυζῆ, ὅπως ἠλεκτροφωτισθῇ ἡ πόλις καὶ δοθῇ εἰς τὰ λειτουργοῦντα ἤδη ἐργοστάσια ἠλεκτρικὴ κινητήριος δύναμις.

Ναυάγιον

Τὸ ἰστιοφόρον «Ἁγία Τριὰς» ὑπὸ τὸν πλοίαρχον Φώτιν Χριστοδουλίδην ἐξώκειρε παρὰ τὸν λιμένα Σιγρίου σωθέντα, τοῦ πληρώματος αὐτοῦ.

ΕΦΟΔΙΑΣΘΗΝ δια τὰ οἰκεῖα τῆς ἐποχῆ; εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖον τῶν κ. Πιτέλλη καὶ Σαΐβαρᾶ, σιλάμι, μορτατέλλα, χριβάρι, τυρὶ (σοκφὲ, γραβιέρα), ὡς καὶ τὰ περίφημα κρασὰ τῆς Ἀχαΐας.

ΑΠΟΚΡΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Μὲ πολλὴν ζωηρότητα μᾶ; ἐπισκέφθη ἐχθὲς ὁ τρελλὸ, Καρναβάλη.

Χοροὶ μεταμφιεσμένοι καὶ μὴ διωργανώθησαν σχεδὸν καθ' ἑκάστην καὶ μάσκα εἰς πολλὰ κέντρα τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

Οὕτω τὸ Σάρβιον τὴν ἑβδόμην τρεῖς χορο: Τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Πανσέου», τοῦ καφενείου τοῦ κ. Α. Γιαννερέλλη καὶ τοῦ κινηματογράφου «Ἀλκαῖος». Ἡ ζωηρότης καὶ τῶν τριῶν χορῶν ἦτο μεγίστη, ἀλλὰ ὁ χορὸς τῆς Φιλοπτώχου ἦτο μεῖνη ἀληθινὸν τῆς ἐποχῆς καὶ τὸ χορευτικὸ χρονικὸ τῆ, Μυτιλήνη.

Ἐς ἄλλου καὶ οἱ οἰκογενειακοὶ χοροὶ δὲν ἐλειπουν. Τὰ σαλόνια τῆς ἀριστοκρατ; μ; εἶναι κάθε βράδυ γεμάτα ἀπὸ χορευτὰς καὶ χορεύτρας, οἱ ὁποῖοι μεθυσμένοι ἀπὸ τὸ τρελλὸ αποφρηάτικο μεθύσι χορεύουν τὸ περίφημον «σὺν στὲπ».

Προχθὲς εἰς μιαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς χορεσπερίδας ἡμάλιον ἀπὸ τὰς ἀποκριάτικες προβιγγερούλες ὕστερα ἀπὸ τὸ «Ἀμερικάνι» ἐδόθη ἐ ὑπὸ ἑνὸς νεοφωτίστου ἰατροῦ διάλεξις μὲ θέμα τὸ «ἔντομα». Εἰς τὸ αὐτὸ δὲ σπίτι ἕνας μασκαρεμμένος φιλόλογος ἐληγγέλιστο τὸν «λατῆρ».

Αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα—τὴν τελευταίαν —ἔχομεν σὰ εἶναι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ὦ, ἀτοφαίνονται οἱ ἰδιοι περὶ τὰ τοιαῦτα.

Μὲ λύπη μεγάλη ἠκουσεν ὁ χορευτικὸς κόσμος τῆ; πόλεως μας πὼ; ἡ Λέσχη «Πρόοδος» δὲν θὰ ἔδωσῃ τὸν ἐτήσιον χορόν της. Τὸ γιατὶ δὲν τὸ ἔξερουμε. Ἀλλὰ ἔχουμε τὴν πεποίθησιν ἐὼ, τὰ μέλη ἡ κάλλιον τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Λέσχη; δὲν θὰ ὑστερήσῃ τὴν ἐκλεκτὴν κοινωνίαν μα; ἀπὸ ἕνα χορὸν ὅστις ἀφίνει ἐποχὴν εἰς τὸν τόπον κάθε χρόνο.

Π.

Ὁ χορὸς τῆς Φιλοπτώχου

Ὅτως ἀνεμένετο, ἡ προχθεσινὴ συγκέντρωσις ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Πανθέου» ὑπῆρξεν ἐκλεκτὴ καὶ μεγάλη. Ὁλόκληρος ἡ ἐξέχουσα κοινωνία τῆ; Μυτιλήνης καὶ ἡ παρεπιδημοῦσα ξένη, ἔσαμε' τὴν ἐμφάνισίν της εἰς τὸν χορὸν τῆ; Φιλοπτώχου ὅπου τὸ βλέμμα ἐθαμβώνετο ἀπὸ τὴν λάμψιν τῆς καλλονῆ; καὶ τὴν πολυτέλειαν τῆ; ἀμφιέσεως.

Ὁ χορὸς διεξήχθη ἐν πλήρει τάξει καὶ ζωηρότητι διαρκέσας μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν, μολονότι ἡ εὐρυτάτη αἴθουσα τοῦ μοναδικοῦ μας κέντρου εἶχε διασευασθῇ κατὰ σχέδιον τὸ ὁποῖον ἠθν ἐσμίκρυνε, ἄνευ λόγου, κατὰ τὸ ἥμισυ, ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον ἡ ἀδυναμία τοῦ νὰ χορεύσουν εἰς τὸν ὁποιονδήποτε χῶρον πλέον τῶν 20 ζευγῶν. Ἡ σάλα μολαταῦτα ἦτο κομψοτατα στολισμένη καὶ τὸ κυλικεῖον ἦτο ἐφοδιασμένον πλουσιώτατα, μὲ ὅλα τα εἴδη τῆ; οἰνοπνευματωδοῦ; καὶ ζαχαροπλαστικῆ; μὲ τιμὰς σχετικῶ, εὐθηνά.

Καίτοι ὁ χῶρος δὲν μᾶ; ἐπιτρέπει νὰ ἐκταθῶμεν ἐπὶ διῶν τῶν λεπτομερειῶν καὶ ν' ἀναγράψωμεν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς ἀμφιέσεις ὅλων τῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων, αἱ ὁποῖαι ἐν τῷ συνόλῳ των ἀπετέλουν ἕνα μυρόβολο καὶ «ὠφ» ἀπουλέτο, δὲν ἀνθιστάμεθα ἐν τούτοις εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ ὁλοκληρώσωμεν ὅτι ὑπῆρξεν ὡραιότερον ἀντιτύπωσιν τοῦ ὡραίου καὶ ἀσχήμου φύλου, διατυφθέντες δι' ὡρισμένας ἐπιτυχίας. Ἐπὶ παραδείγματι δὲν θὰ μᾶ; ἦτο δυνατὸν νὰ παρεβλέψωμεν τὸ ἀεὶνηγον κ.αὶ τὴν παντοῦρ παρουσίαν τῶν ἐριτίμων κυριῶν Καμπούρη καὶ Πανταζῆ, ἢ τῶν διογγιωτριῶν τῆς ἐσπερίδος, αἵτινες κατώρθωσαν μέσα εἰς τὴν κοσμοχλασίαν νὰ εὐχαριστοῦν δίους καὶ δίας καὶ νὰ ἐαπονοιοῦν πάντα ἐπιθυμίαν. Οὔτε δὲ μᾶ; ἐπιτρέπεται νὰ ἀρνηθῶμεν δὶ διακρίσεων εἰς κομψότητα ἀμφιέσεως; καὶ δεινότητα χορευτικὴν, ἐκτὸς πολλῶν κυριῶν, αἱ δεσποινίδες Κουλιάλη, Μ. Γ. ύτου, Λ. Γούτου, Β. Ράλλη, ἀδελφαὶ Παραδέλλη, Α. Φ.νεσε, Σι. Κ.αγιᾶ, Δ. Ζερμπίνη, Ἀναγ ωστοπούλου, Μητρέλια, Δουλαρέλλη, Καψαλλάη, Σανίκου, Μητρέλλια, Βουλιουρῆ, Βιλάνη, Στεμάτη, Κρυσελλίδου, Γιακαλῆ κλπ. κλ.τ., ἡ ὅτι κατεῖχον τὰ σκήπτρα τῆ; χάριτος καὶ τῆ; ἁρμονία; τῶν κινήσεων ἐπὶ τῶν ἀμφιτέρου. Ἰδιαιτέρως ὅλω , αἱ δ) ίες Πουλάτσου καὶ ὅτι ἐκ τῶν ἀντιμισθίων τοῦ ἀσχήμου φύλου ἐχόρευσαν ἀκούρασται πολλοὶ μεταξὺ των ὅτι ω ν εἶ κ. κ. Δ. Βεμβούρης, ἀδελφοὶ Φινετέλε (τοὺ χαριτωμένου), Π. Γρηγάνη, Μιλίνος, Μίνδρας, Βιβιτσιώτη , Σεμάτης (ζωηρότατο;), Στιλκος, Οἰκονομίδη, Βιβοῦρος κλτ. κλπ.

Ὀφείλομεν ἐπίσης ν' ἀνεφέρωμεν τὴν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν ποὺ ἔκαμε τὸ ἑφοξ τροὺ ἐνὸς ἐξαθοῦ ρ.δ.κ.ο.ε.ν.ο.υ ἀξιωματικοῦ τοῦ ναυτικοῦ μετὰ τῆ; δ)ί)ς Κυλιάλλη. Ἐπὶ πολλὴν ὥραν ὁ ἐθνωμένος ὁ, αὐτὸς ἐθεωρεῖτο ξένος καὶ μάλιστα Ἄγγλος μέχρις ὅτου ἐγνώσθη ὅτι ἀνῆκεν εἰ. τὸ πληρωμα τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ «Θύελλα»

Ὅλα αὐτὰ δὲν ἠδυνάμεθα νὰ τὰ παραλείψωμεν, ὡ ἐπίσης μᾶ; ἐπιβάλλεται νὰ συγχαρῶμεν κοὶ τοὺς κ. κ. Π. Καμπούρη, Α. Μητρέλιαν, Π. Παντεζῆν κοὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆ; διοργανωτικῆ; Ἐπιτροπῆ; διὰ τοὺς κόπους τοὺ; κατέβαλοι, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ νὰ εὐχαριστήσουν κὶ διασεσιάσουν τὴν ἐκλεκτέραν μερίδα τῆ; κοινωνίας μας καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἀναπληρώσουν μίαν ἀναξιοπαθοῦσαν τάξιν.

Ἐν τέλει σημειοῦμεν ἄνευ σχολίων ὅτι εἰς τὸ «Πάνθεον» δὲν ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν του τὸ ἀπαραίτητον ὅλον τῶν Ἀπόκρεω, αἱ σιρπανίνες καὶ τὰ κομφετί. Διατὶ ἄραγε;

Διὰ τοὺς γεννηθέντας τὸ 1902

Δι' ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν κοινοποιηθείσης πρὸς τὴν Γεν. Διοίκησιν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς γεννηθέντας κατὰ τὸ 1902 ἤτοι τοὺς ἄγοντας ἡλικίαν 18 ἐτῶν νὰ ἀναχωρήσωσιν εἰ; Εὐ ώπην διὰ σπουδὰς ἡ ὑγείαν ἐπὶ κατοβῇ ἐγγυήσεως.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀριθ. 17303 **ΑΘΗΝΑΙ 31 Ἰανουαρίου**

Δηλώσεις Ἄγγλου Ὑπουργοῦ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας λόρδος Κῶρζον, εἰς ἐπερώτησιν τοῦ βουλευτοῦ Κριοῦ ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ἐδήλωσεν ὅτι ἀναγνωρίζει τὴν ἀνάγκην τῆς λύσεως τοῦ Τουρκικοῦ ταχέως, διαβεβαιώσας ὅτι οἱ Σύμμαχοι ἐπελήφθησαν τούτου κανονιζομένης τῆς τύχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν Στενῶν, τῶν ἐδαφῶν τῶν μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν Βουλγαρικῶν συνόρων.

Ἐπίσης ὅτι θὰ κανονισθῇ τελικῶς ἡ μοιρὴ τῆς παραμονῆς τῶν Ἑλλήνων εἰς Σμύρνην καὶ τῶν Ἰταλῶν εἰς Μικρὰν Ἀσίαν, κατέληξε δὲ βεβαιώσας ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ ἐξαντλήσῃ ὅλας της τὰς προσπαθείας ὅπως ἐπιτευχθῇ τελεία προστασία τῶν Ἐθνικοτήτων ὅσαι θὰ παραμείνωσιν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν.

Ποῖοι εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐνόχων

Εἰς τὸν ἐπιδοθέντα κατάλογον τῶν ἐνόχων τοῦ πολέμου περιλαμβάνονται καὶ οἱ Ταλαάτ, Ἐμβὲρ, Ἰσμαὴλ Χακῆ καὶ Τζεμάλ.

Ὁ κ. Κακλαμάνος ἐν τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν

Συνῆλθεν ἐν Λονδίνῳ τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ὁ κ. Κακλαμάνος ἐξελέγη εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς κοιλάδος τοῦ Ζάαρ.

Ἀριθ. 18091 **ΑΘΗΝΑΙ 1 Φεβρουαρίου**

Τὸ ἐργατικὸν ἐν Ἀγγλίᾳ

Ὑπεβλήθη εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Βουλὴν ἐργατικὴ πρότασις περὶ ἐθνικοποιήσεως τῶν ἀνθρακορυχείων. Ἡ πρότασις ἀπερρίφθη.

Ὁ Βενιζέλος εἰς Λονδῖνον

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀφικνεῖται εἰς Λονδῖνον τὴν Τρίτην (αὔριον).

Ἀναχώρησις τῆς Α. Μ. διὰ Θεσσαλονίκην

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἀνεχώρησεν ἐπ' αὐτοκινήτου διὰ Λάρισσαν. Ἐκεῖθεν θὰ μεταβῇ εἰς Θεσσαλονίκην.

Σοβαρὰ τὰ ἐν Γερμανίᾳ

Τὰ ἐσωτερικὰ τῆ; Γερμανίας εἶναι σοβαρώτατα. Ἀπειλεῖται ἐμφύλιος σπαραγμός.

Ἐντὸς τριημέρου ἀνακαλοῦνται αἱ κλάσεις τοῦ 1918, 1919 καὶ 1920.

Ὁ πρῶτος τῆς Ἐθνικῆς

Ὁ ἀριθμὸς 102051 τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκέρδισε δραχ. 50000.

Δούζας

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Αἱ ἐμπορικαὶ σχέσεις μετὰ τῆς Ρωσσίας

Παρίσιοι, 30. — Τὸ Ἀνώτατον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον, συνελθὸν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου κ. Ἰσαὰκ, ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς διαρκοῦς αὐτοῦ ἐπιτροπῆς περὶ τῶν μέτρων, ἅτινα ἐλήφθησαν διὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ περὶ ἐπαναλήψεως τῶν οἰκονομικῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τῆς Κεντρικῆς Ἑνώσεως τῶν Ρωσσικῶν συνεργατικῶν συνεταιρισμῶν. Διάφορα ἔγγραφα εἶχον ἀνταλλαγῆ ἐσχάτως μεταξὺ τῆς διευθυνούσης ἐπιτροπῆς τῶν συνεταιρισμῶν Μόσχας καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν συνεταιρισμῶν Λονδίνου.

Τρεῖς τῶν ἀντιπροσώπων τούτων ἀπῆλθον ἐσχάτως εἰς Μόσχαν ὅπως μελετήσουν ἐκεῖ κατὰ πόσον εἶνε πρακτικῶς δυνατὴ ἡ ἐξαγωγὴ ἐμπορευμάτων. Ἀφ' ἑτέρου ἡ Ἕνωσις τῶν συνεργατικῶν συνεταιρισμῶν δεικνύει τὴν ἐπιθυμίαν ν' ἀποστείλῃ τοὺς ἀντροσώπους αὐτῆς εἰς τὰς συμμάχους χώρας, οὕσα ἑτοίμη νὰ ὡθήσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν δραστηριώτερον τὴν ἀνταλλαγὴν ἐμπορευμάτων καὶ πρώτων ὑλῶν μεταξὺ Ρωσσίας καὶ τῶν συμμάχων χωρῶν. Τὸ Ἀνώτατον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον ἐδήλωσεν ὅτι θέλει ν' ἀποφύγῃ πᾶσαν πολιτικὴν συνάφειαν μετὰ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας. Ἡ ἀποστολὴ ἀντιπροσώπων ὑπὸ τῆς ἑνώσεως τῶν Ρωσσικῶν συνεταιρισμῶν θὰ ὑποβληθῇ πιθανῶς εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν Συμμάχων Κυβερνήσεων.

Ἀπεφασίσθη τέλος νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν πότε σκοπεύει νὰ ἐπιληφθῇ τῆς μελέτης τῶν οἰκονομικ